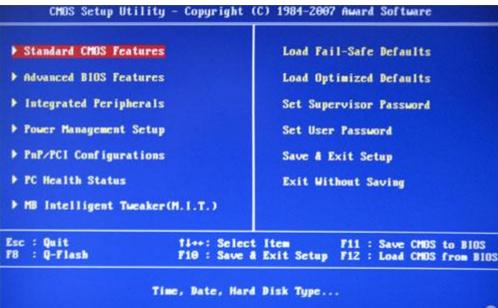
BIOS a EFI

PVP 3.ročník

Main Advanced Security P	ower Boot Exit
System Time:	[15:16:04]
System Date:	[12/03/2006]
Legacy Diskette A:	[1.44/1.25 MB 3½"]
Legacy Diskette B:	[Disabled]
▶ Primary Master	[4295MB]
▶ Primary Slave	[None]
▶ Secondary Master	CCD-ROMJ
► Secondary Slave	[None]
System Memory:	640 KB
Extended Memory:	163839 KB
Boot-time Diagnostic Screen:	[Enabled]
74 H-1- / Ct U.1	PO 10 10 11
F1 Help -/+ Change Values Esc Exit Enter Select ► Sub-P	F9 Defaults Menu F10 Save

BIOS a EFI

Doby, kedy bol BIOS jediným štandardom pre základný beh počítača, už sú preč. O slovo sa hlási jeho modernejší nástupca v podobe EFI.

EFI používajú napríklad počítače Apple a podporu pre EFI priniesol vo svojich 64-bitových systémoch aj Microsoft. Napriek tomu je stále prastarý BIOS v drvivej prevahe a stará sa o štart väčšiny počítačov.

Skoky po adresách

Vo fáze nazvanej POST sa procesor pokúsi vykonať inštrukcie na štandardnej adrese (0xFFFF0). Tam je uložená práve BIOSová procedúra pre štart PC, ktorá sa okrem iného postará o zavedenie systému z disku.

BIOS sa pozrie na posledné bajty prvého sektora na dostupnom médiu (podľa zadaného poradia), a ak tu nájde magické slovko 0xAA55, oznamujúce, že zariadenie je schopné bootovania, pokračuje zavádzanie. BIOS načíta z disku prvý sektor (zvyčajne MBR, prípadne VBR) do pamäte a odošle príslušnú časť procesoru na spustenie.

Skoky po adresách

Kedysi tu mohol byť uložený priamo hlavný zavádzač systému, dnes má ale zvyčajne kód boot sektora za úlohu len zavedenie a spustenie sekundárneho bootovacieho nástroja. Tým je napríklad **NTLDR** z Windows, linuxové **LILO** či moderný **GRUB**.

Tieto nástroje umožnia voľbu operačného systému, dokážu štartovať aj z iného ako primárneho média.

Moderné počítače dokážu štartovať systém aj priamo zo siete, presnejšie povedané zo servera, k čomu dnes slúži napríklad univerzálny štandard **PXE** (Preboot execution Environment). Pomocou základnej sady protokolov dokáže načítať bootstrap a odovzdať mu riadenie – pre načítanie sieťového bootovacieho kódu sa používa protokol **TFTP** (Trivial FTP), ďalšie kroky už záležia práve na bootstrape.

Kroky k systému

V ďalšej fáze sa pozrieme na štart Windows. Pri klasickej sérii NT (končí Windows XP) sa o všetko stará spomínaný **NTLDR**, ktorý v sebe skrýva dva programy.

Prvý prepne procesor z reálneho módu do 32bitového chráneného módu a spustí druhú časť. Tá sa postará o sprístupnenie disku alebo siete a načíta obsah súboru **boot.ini**, ktorý určuje pozíciu a poradie systémov ak ich je viac.

Okrem možnosti tradičného štartu systému sa NTLDR postará tiež o prípadné nájdenie súboru s obsahom uspaného systému (hiberfil.sys).

Kroky k systému

Po zobrazení ponuky sa už zavádza samotný systém (64bitové systémy sa navyše prepnú do príslušného režimu).

Najprv sa zavedie samotné jadro (ntoskrnl.exe), potom vrstva pre ovládanie hardvéru (hal.dll), nástroje pre ladenie (kdcom.dll) a základné ovládače grafiky (bootvid.dll).

V tomto čase sa už spustia základné procesy a systém je pripravený pre zavedenie systémových ovládačov a služieb.

Kroky k systému

Pri VISTE sa mnohé zmenilo. Miesto NTLDR sa teraz zavádzal Windows Boot Manager (**Bootmgr**), ktorý už nenačítá dáta z textového *boot.ini*, ale z *Boot Configuration Data*, čo je malý súbor registrov uložený buď tradične na disku (v c:\boot\bcd), alebo u moderných strojov priamo v EFI.

Následne sa spustí buď prebúdzanie z režimu hibernácie (procesom winresume.exe), alebo zavedenie samotného systému (winload.exe), ktoré sa opäť postará o prepnutie do správneho režimu procesora, zavedenie jadra systému (ntoskrnl.exe), HALu a systémových ovládačov.

Dôvodom k tejto zmene bola práve príprava na prechod od BIOSu k EFI, ktorá je teraz z pohľadu operačného systéme úplne bezproblémová.

Ďakujem za pozornosť